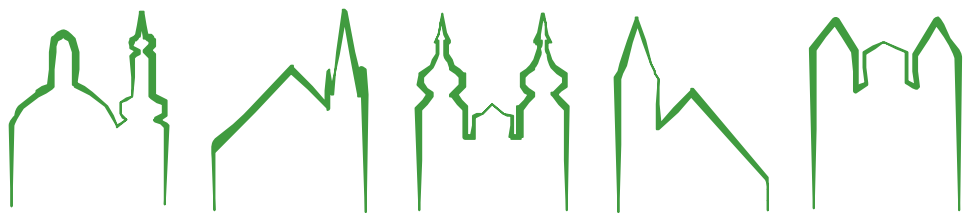

Život farností Znojma

2/2019

Ročník XXIX | Cena 10 Kč

Návštěva seniorů v rádiu Proglas

Mezi aktivity našeho KLASU (Klub aktivních seniorů) patří jak přednášky na duchovní a občanská témata, tak i návštěvy různých zajímavých míst a exkurze.

A tak jsme se rozhodli navštívit i křesťanské rádio Proglas. Tato návštěva, předem domluvená, se uskutečnila ve čtvrtek 14. února na den památky úmrtí svatého Cyrila. Sraz byl ráno u autobusu do Brna, kde se nás sešlo 20. Po příjezdu na Zvonařku jsme se „šalinou“ a trolejbusem dopravili na konečnou stanici Barvičova, kde je kromě sídla Proglasu i Biskupské gymnázium.

V Proglasu nás uvítala ekonomka paní Pavlína Janošková a odvedla nás přímo do prostoru vysílacích studií. Zde se nás ujal její manžel Jan, který byl naším hlavním průvodcem. Zavedl nás do knihovny, kde nám pověděl o začátcích rádia i o jeho současném provozu. Ještě se zde v krátkém povídání vystřídali další službu konající zaměstnanci a moderátorky Anežka Wiewiorková a Irena Kintrová. V 11 hodin jsme ve studiu Gabriel sledovali přímé vysílání moderátorky Marty Kerlínové a čtení Zpravodajství v podání Jaroslavy Otradovcové. Také v dalším studiu Benjamín, kde se natáčí pořady, které jsou vysílány ze záznamu (například Čtení na pokračování), jsme žasli nad mnoha „hejblátky“ – v proglasáckém žargonu „šavle“ – a nad tím, jak se v tom pracovníci vyznají. Ve studiu Maria, odkud se vysílá třeba nedělní Modlitba rodin, jsme

Znojemským seniorům se na návštěvě křesťanského rádi evidentně líbilo. | Foto archiv KLAS

se společně vyfotili.

Před 12. hodinou jsme se shromáždili v největším studiu Jonatán. Zde nám pan ředitel otec Martin Holík nastínil další plány rádia. Poté jsme se se zaměstnanci v přímém přenosu pomodlili modlitbu Anděl Páně. Následovala mše svatá, kterou kvůli nám ze středy, kdy obvykle bývá, přehodili na čtvrtek, abychom se jí mohli také zúčastnit i aktivně čtením epištoly a přímluv. Po bohoslužbě nám ještě otec Zdeněk Drštka pověděl své zážitky ze světového setkání Svatého Otce Františka s mládeží v Panamě. Pak byla ještě chvíli volná prohlídka a konečně opětovné shromáždění v knihovně, kde pro nás bylo připraveno malé občerstvení a upomínkové předměty.

My jsme také předali dárky v podobě čokolád s fotkou Znojma a znojemské víno. Také jsme věnovali na provoz rádia finanč-

ní částku, na kterou jsme se složili. A pak už nastalo loučení a naše díky za vlídné přijetí a za velice ochotné a radostné jednání všech, kteří se s námi v rádiu Proglas setkali. Byla to opravdu nádherná rodinná atmosféra a všichni jsme byli nadšeni a spokojeni.

Nakonec jsme si v „Lesovně“ (jak říkají malému vstupnímu domku) nakoupili knížky a CD a někteří z nás si podali přihlášky do Klubu členů rádia Proglas, aby svými pravidelnými finančními příspěvky pomáhali k rozvoji našeho křesťanského rádia.

Čtěli bychom vyzvat i další lidi z našich farností, kteří Proglas poslouchají, k podání přihlášky, aby se naše křesťanské rádio mohlo rozvíjet k Boží oslavě a našemu duchovnímu prospěchu a růstu.

Milan Šoba

Z OBSAHU

Kristova hlava na Trenperku	3
Zvony kostela sv. Mikuláše	4
Rozhovor s varhanicí Diitou Türkovou	6

NOC KOSTELŮ 24.5.2019

podrobný program bude zveřejněn na www.nockostelu.cz

MISIJNÍ JARMARK v kostele sv. Michala

Dětským programem tentokrát na téma

PO STOPÁCH MISIONÁŘŮ

od 18 do 22 hod. ve znojemských kostelech a modlitebnách

333 slov

otce Stanislava Váši
z Hl. Mašůvek

**Postní doba tentokrát trochu
netradičně**

Čas plyne a zanedlouho budeme slavit Velikonoce – svátky Kristova zmrtvýchvstání. Nyní však ještě prožíváme postní období, ve kterém se můžeme na oslavu Kristova zmrtvýchvstání dobře připravit. Dobrá příprava předpokládá i dobrou oslavu a prožití zmíněných svátků.

Možná už také máme nějaké to předsevzetí, o co se chceme v tomto období konkrétně snažit – čeho se vyvarovat nebo naopak, kde bychom měli přidat. Smyslem či cílem postu a postního snažení však nemá být jen nějaké vlastní sebetřýznění, ale láska. Všechno snažení člověka má k lásce a jejímu růstu ve vztahu k Bohu i bližnímu směřovat. A tak „náplní“ našeho prožívání postní doby nemusí být vždy jen nějaký sebezápor, kdy „dáváme sami sobě pořádně zabrat“, ale naopak to může být třeba „jen“ upřímná snaha hledat a objevovat kladné hodnoty tam, kde jsme je zatím v našich vzájemných vztazích objevit nedokázali. Kéž nás v tomto hledání a objevování povzbudí i následující příběh:

Vždyť nepracuje

„Kdo chystá rodině snídani? „Moje žena, protože nepracuje.“ „V kolik hodin tvoje žena vstává?“ „Brzy. Musí připravit svačinu dětem a ujistit se, že jsou oblečené a učesané. Nejmladšího musí přebalit a nakojit.“ „Jak chodí vaše děti do školy?“ „Doprovází je moje žena, vždyť nepracuje.“ „A pak dělá co?“ „Zaplatí složenky, dojde na nákup. S sebou má samozřejmě nejmladšího. Když se vrátí domů, znovu ho nakojí, přebalí, uklidí v kuchyni, naplní pračku a poklidí, víte, ona nepracuje.“ „Co děláš večer, když se vrátíš z práce?“ „No odpočívám přece. Jsem po celém dni v práci unavený.“ „A co dělá večer tvoje žena?“ „Nic zvláštního. Připraví mně a dětem večeři, umyje nádobí a poklidí. Pomůže dětem s úkoly a uloží je. Vždyť koneckonců nepracuje.“

Zkusme vzít tento příběh v současné postní době jako takové pozvání: učit se všimnout si, uvidět a s vděčností ocenit, co všechno pro nás dělají naši nejbližší. Ti, s kterými prožíváme svůj každodenní život. Přeji nám všem, aby pro každého bylo postní období milostiplným časem, kdy se trochu víc dokážeme přiblížit k Bohu i k sobě navzájem.

Mami, potřebuju kakat aneb věčné sliby u Terciářů

31. ledna 2019, kdy si znojemské laické sdružení sv. Dominika připomínalo 150 let od svého založení, složily v kostele Nalezení sv. Kříže věčné sliby jeho dvě členky: Eliška Juráková pod řádovým jménem Johanka a Marie Ochmanová jako Klára. Jaké byly jejich dojmy z obřadu celoživotního zasvěcení?

Johanka:

O terciářích ve Znojmě jsem se dozvěděla asi před sedmi lety. Mezi fanoušky dominikánů a svatého Dominika jsem se zařadila už dávno hlavně díky kněžím, kteří ve Znojmě sloužili. Chtěla jsem nějak prohloubit svůj duchovní život, a tak jsem začala hledat. Po roce navštěvování znojemských terciářů jsme se sestrou Marií složily časné sliby na tři roky. Se složením věčných slibů jsem otálela. Pochybovala jsem, že jsem schopná žít podle stanov třetího řádu svatého Dominika. V realitě všedního dne jsem se někdy ztrácela v návalu povinností a úkolů. Modlitba breviáře pro mě vždycky byla záležitost kněží a klášterů. Postupně jsem však začala objevovat krásu této modlitby.

31. ledna, na 150. výročí založení laického řádu sv. Dominika, jsme se sestrou složily věčné sliby jako Johanka a Klára (jména jsme dostaly při prvních časných slibech). Obřad Slibu proběhl během večerní mše svaté v kostele Nalezení sv. Kříže. Po slavném slibu jsem byla plná nadšení a duchovního elánu. Při závěrečném pozhennání mě můj nejstarší syn tahal za rukáv a poměrně nahlas mi říká: "Mami, potřebuju kakat," a byla jsem zpatky na zemi. Myslím, že to už tak v životě prostě je a bude. Vždycky bude "potřebovat někdo kakat:-)." Chci tím říct, že nikdy to nebude ideální, ale snažit se můžeme.

Klára:

K 150letému výročí založení znojemských terciářů jsem během mše svaté složila věčné sliby společně s mojí sestrou Johankou. Naše jména Klára a Johanka jsme získaly již při vstupu mezi terciáře. Jména nám vybrali ostatní terciáři. Mezi terciáře jsem chodila již řadu let, složila jsem už časné sliby na 3 roky, ale s věčnými sliby jsem dlouho otálela. Necítila jsem se dostatečně připravená a nechtěla jsem udělat to konečné rozhodnutí. Nakonec

jsem ale dospěla k názoru, že takto bych asi nikdy nenašla dobu příhodnou, a tak jsem to rozhodnutí konečně učinila, výročí bylo ideální příležitostí.

Před samotným obřadem mě přepadl stres jako před nějakou zkouškou, přitom jsem si myslela, že se už jen tak nenechám rozhodit. Nejspíš na mě dolehla tíha závazku. Samotný obřad ale byl moc krásný a byl to pro mě duchovní zážitek. Po mši jsme to ještě oslavili v sále kláštera, kde byla připravena zajímavá prezentace o laickém sdružení sv. Dominika a samozřejmě také občerstvení. Děkuji všem, kteří se zúčastnili, a především děkuji Bohu.

TŘETÍ ŘÁD SV. DOMINIKA

Počátky dominikánského Třetího řádu sahají přímo ke sv. Dominikovi. Původně šlo o laické sdružení na obranu víry, ze kterého vzniklo společenství převážně kacířského charakteru. Ve Znojmě je laické sdružení poprvé písemně doloženo dekretem provinciála Matějky ze dne 21.1.1869. Na počátku mělo 25 členů a jeho první ředitel převor Konstantin Procházka ho dovedl k velkému rozkvětu. V roce 1924 byl třetí řád rozdělen na českou a německou část, česká část v roce 1930 čítala 47 členů, německá 152. Německá část zanikla v důsledku vyhnání německých věřících po II. světové válce, činnost české části byla zakázána po roce 1948. Oficiálně bylo znojemské Laické sdružení sv. Dominika, jak se dnes Třetí řád nazývá, obnoveno v roce 1992 dekretem biskupa Vojtěcha Cikrleho. V současnosti má 12 členů a terciáři se schází jednou měsíčně na faře u sv. Kříže. Mezi členy Třetího řádu patřili např. sv. Zdislava a kardinál Beran a dnes se k nim počítá i biskup Pavel Konzbul.

Legenda k Hlavě Kristově na Napajedlech

Rokokovým božím mukám při někdejší Napajedelské bráně na horním Trenperku ve Znojme se na stránkách ŽFZ věnoval Dr. Karel Fila v roce 2002. Již tehdy zdůrazňovaný havarijný stav této ojedinělé památky v majetku města Znojma za oněch 17 let žel nedoznal nápravy. Snad se dočkáme příští rok. Je nicméně vhodné oživit si ve zkratce její dějinné osudy a doplnit je zapomenutou legendou.

Historie božích muk sahá do 16. století – chronogram dnes již zaniklého nápisu odkazuje po správném rozluštění na rok 1568. Polychromovaná renesanční plastika zobrazuje Kristovu hlavu s krůpějemi krve. Dříve na ni bývala nasazována trnová koruna. Jasně odkazuje na pašijovou scénu „Ecce Hommo“, kdy o velkopátečním ránu Pilát Pontský ukázal davu rozezlých židovských obyvatel Jeruzaléma Ježíše Krista, ztrápeného po celonočním mučení, se slovy „Ejhle člověk“ a posléze jej na naléhání velekněží vydal k smrti ukřižování.

Renesanční boží muka s kaplicí, ve které byla hlava Kristova umístěna, zobrazuje poprvé anonymní veduta města Znojma z roku 1688.

Motiv k přemístění originálu této plastiky od Napajedelské brány do chrámu sv. Mikuláše a výměně renesančních božích muk za dochovaný sloup rokokový je vysvětlen v ústně tradované legendě, kterou publikoval v jubilejním vydání listu *Znaimer Wochenblatt* v roce 1924 Karl Wessel:

Za vlády královny Marie Terezie trápila Znojmemčany už poněkolkáté zákeřná epidemie moru. Oběti přibývalo a léčba příliš nezabírala. Jednoho večera za soumraku uslyšel strážce u Napajedelské brány zaklepání. Podíval se kukátkem před bránu a spatřil postavu důstojného starce, kolem

něhož jako by vyzařovalo zvláštní světlo. „Co žádáte? Brána už je zavřená,“ zvolal strážce. „Přeneste Hlavu Krista do bezpečí hradeb a vaše soužení ve městě skončí,“ odvětil stařec a otočil se. Strážce jej ještě dlouho sledoval a připadalo mu, že vidí jasnou světelnou tečku, která se pojednou začala vznášet, až zmizela proti obloze na horizontu dyjského údolí. Jakmile se strážce vzpamatoval z úžasu, ihned pospíchal za děkanem na faru ke sv. Mikuláši. Ten pak o události pověděl svému nadřízenému – louckému opatu.

Bezpečně doloženou historickou skutečností je, že dne 26. května 1771 zažilo Znojmo velké slavnostní procesí, ve kterém byla hlava Kristova přenesena od Napajedelské brány na boční oltář sv. Rodiny v chrámu sv. Mikuláše. V čele procesí kráčel osobně loucký opat Řehoř Lambek, za kterým „zázračnou uzdravující hlavu Trpícího Spasitele“ neslo šest nejstarších louckých kanovníků. Připomínají se mj. Ferdinand Bistřický z Kravska, Marian Schulz ze Šatova či Benedikt Zimmermann z Miroslavi. Dále kráčeli všichni znojemští kněží, řádoví bratři a sestry (jezuité, františkáni, klarisky, dominikáni, kapucíni), náboženská bratrstva, městští radní a také vojáci. Procesí ve dveřích svatomikulášského chrámu uvítal farář a děkan Ludvík Ehrenberg. Skutečností rovněž je, že od toho času bylo město morových epidemií ušetřeno (přišli však místo nich epidemie cholery).

Do rokokových božích muk před Napajedelskou bránou, dokončených roku 1772, pak byla umístěna replika Hlavy Kristovy.

Rokoková boží muka na Trenperku na historické fotografii.

Nápis ze starých božích muk byl převzat a nově vytesán na dřívku nového sloupu: „O Grosser Gott, sihe an das Angesicht deines Gesalbten vnd verschonne vnser (O velký Bože, pohled' na tvář svého Pomazaného a ušetři nás).“ Nápis známe díky opisu Antona Hübnera z poloviny 19. století, dnes není bohužel patrný. Při plánované renovaci by se mohl na sloup opět vrátit, stejně jako nízký kamenný kříž s jetelovitě zakončenými rameny, který ještě před několika desítkami lety zdobil vrcholek božích muk.

Jiří Kacetl

Velká rodina malých dárců má svého třítisícího donátora

„Během první postní neděle se přihlásil již třítisící donátor fondu PULS – Fondu na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze. Ochotu podporovat i hmotně život diecéze je možné vyčíst nejenom ze stále rostoucího počtu donátorů, ale i ze skutečnosti, že jejich dary v loňském roce činily 6,9 mil. korun.“ říká správce fondu P. Pavel Kafka.

Poděkování patří také všem dárcům, kteří loni v září přispěli do Fondu Puls prostřednictvím sbírky, která se konala ve všech kostelích naší diecéze, a která vynesla 4,4 mil. Kč. Celkové příjmy fondu, které jsou tvořeny dary donátorů, vyhlášenou sbírkou a příspěvky farností tak v loňském roce činily 27,7 mil. Kč. Z těchto prostředků byl čerpán především příspěvek na

mzdy kněžím ve výši 17,8 mil. Kč a příspěvek 5,5 mil. Kč příspěvek na zajištění technických a ekonomických služeb pro farnosti.

Stále více se potvrzují slova otce biskupa Vojtěcha, která pronesl u příležitosti prvních narozenin PULSu: „Mám radost, že se fond PULS stal pevnou součástí života naší diecéze a že se dostává do povědomí jako pastorační aktivita, která nás vede ke spoluodpovědnosti za život v našich farnostech i v diecézi.“

zdroj: www.biskupstvi.cz

Zveme vás do

VELKÉ RODINY
MALÝCH DÁRCŮ

WWW.FOND.BISKUPSTVI.CZ

Zvony kostela sv. Mikuláše – část I.

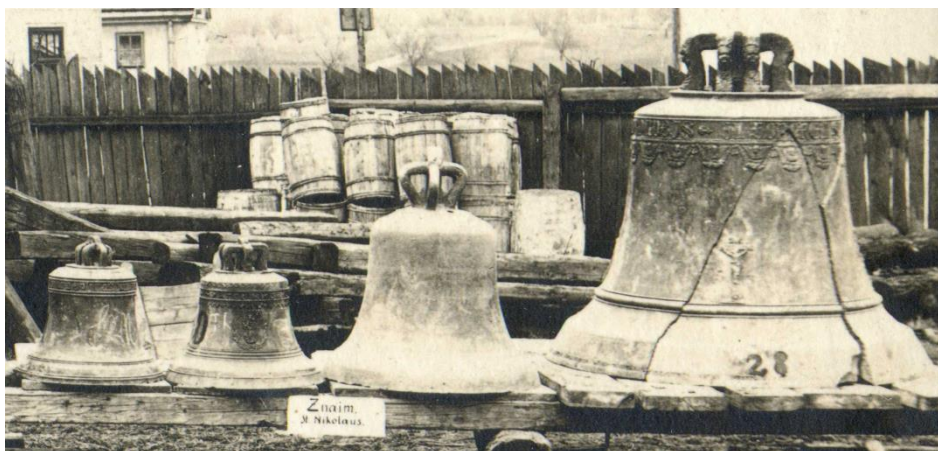
Po dokončení gotické stavby znojemského kostela sv. Mikuláše byly za louckého opata Přibyslava II. z Hodic v roce 1442 pořízeny pro nový kostel dva reprezentativní zvony. Zatímco větší z nich vážící okolo 2,2 tuny se dochoval do dnešních dnů, druhý menší zvon musel být relativně brzy nahrazen. O velkém mikulášském zvonu, který je nejstarším dochovaným znojemským zvonom vůbec, jsme psali v ŽFZ č. 2/2018. Tentokrát se zaměříme na osudy dalších zvonů tohoto kostela.

Menší zvon z roku 1442 vážil polovinu toho, co jeho souputník, tedy 20 centýřů. Nic bližšího o jeho podobě ale nevíme. Byl zřejmě nahrazen v roce 1578 za opata Šebastiána Freitaga z Čepirohu (1572-1585). Tehdy konvář Pavel z Freystadtu (Horní Rakousko) ulil ke Svatému Mikuláši mešní zvon (Missal Glockhen) za 51 kop 12 grošů 6 denárů o váze 20 centýřů. Zvon zaplatilo město Znojmo. Jeho označení napovídá, že byl používán především k pravidelnému svolávání k bohoslužbám.

Puklý zvon z roku 1630.

Farní kronika uvádí, že tento zvon označovaný také jako prostřední (Median-glockhen) – roku 1630 totiž do věže přibyl ještě třetí zvon – se 12. srpna 1749 utřhl a rozbil. Ze sesbíraných střepů, které vážily 19 centýřů a 2 libry (1075 kg), byl již 22. října téhož roku znojemským zvonařem Ignácem Beglem ulit zvon nový o váze 19 centýřů a 40 liber. Jeho přelití stálo 211 zlatých. Zvon byl zasvěcen sv. Mikuláši a sv. Donátovi a nacházely se na něm následující nápisy: „St. Nicolae et St. Donate orate pro nobis. Zu Gottes Ehre hat mich gegossen Ignatius Begl in Znaim Anno 1749, durch

Zvony rekvirované z kostela sv. Mikuláše během I. světové války: sanktusníček, umíráček z roku 1702, starý zvon bez nápisu a zvon z roku 1851 rozlomený při shoení z věže.

Holz und Feuer bin ich geboren.“ (V překladu: Sv. Mikuláši a sv. Donáte orodujte za nás. K Boží chvále mě ulil Ignác Begl ve Znojme roku 1749. Zrodil jsem se skrze dřevo a oheň.)

Po 100 letech také tento zvon pukl a následně byl ve stejné podobě přelit v továrně znojemského zvonaře a uměleckého kovolijce Štěpána Gugga. Nový zvon vážil 21 centýřů a 15 liber (1184 kg), jeho dolní průměr byl okolo 120 cm. Slavnostní posvěcení provedl hradištský probošt P. Fronek 25. května 1851. Svěcení se kromě hojně zastoupené veřejnosti zúčastnili i první znojemský starosta Antonín Buchberger a okresní hejtman jako kmotři zvonu a dále členové obecního výboru a městské rady (v předchozím roce poprvé zvolených samosprávných orgánů města Znojma).

O bližší podobě zvonu si můžeme udělat představu z dochované rekviziční fotografie z I. světové války, na které je zachycen. Korunu zvonu tvoří šest uch ozdobených okřídlenými hlavami andělů. Na čepci se nacházel mezi linkami ozdobný nápis uvozený ukazující rukou: „In honorem sanctorum Nicolai et Donati – Orate pro nobis.“ (V překladu: Ke cti svatých Mikuláše a Donáta – orodujte za nás.) Pod nápisem zvon obepíná provazec, na kterém jsou zavěšeny girlandy doplněné opět o okřídlené hlavy andělů. Plášť zvonu byl vyzdoben reliéfy sv. Mikuláše a sv. Olympia (patronů města Znojma) a dále Krista na kříži a Panny Marie. Tělo a věnec oddělovala zesílená linka. Při dolním okraji zvonu pak obíhal drobný nápis: „Aus Wohlthütigkeit der Stadtgemeinde unter'm H. Bürgermeister Anton Buchberger wurde ich übergegossen von Stefan Gugg in Znaim 1851.“ (V překladu: Z dobrodiní městské obce za p. starosty Antonína Buchbergera jsem byl přelit Štěpánem Guggem ve Znojme 1851.)

Nový zvon byl stejně jako jeho předchůdce zasvěcen sv. Mikuláši a sv. Donátu. Svatý Mikuláš byl patronem kostela a měs-

ta. Pro zasvěcení sv. Donátu se pak nabízí dvě vysvětlení. První se vztahuje k jednomu z římských prvomučedníků tohoto jména, jehož ostatky byly od roku 1695 uchovávány v chóru znojemských klarisek. Po zrušení kláštera klarisek byly relikvie přeneseny do kostela v Pavlicích. (Mimořádně koncentrace římských prvomučedníků byla ve Znojme mimořádně vysoká: kromě sv. Donáta byly v kostel sv. Michala uchovávány ostatky sv. Olympia, u Sv. Mikuláše sv. Bonifáce a v Louce sv. Severa.) Jako druhá možnost připadá v úvahu zasvěcení zvonu římskému vojákovu Donátovi z 2. století, který se účastnil tažení císaře Marka Aurelia proti Markomanům a pobýval i na jižní Moravě. Tento mučedník, jehož ostatky se dnes nachází v Německu, je vzýván jako ochránce proti bouři, zejména proti blesku. A protože se dříve všeobecně věřilo, že zvuk zvonů rozhání bouřku, tak se spojitost s tímto světcem přímo nabízí. (Sv. Donát byl na jižní Moravě a v Dolním Rakousku uctíván právě jako ochránce proti nepříznivému počasí, jeho sochy najdeme např. v Pavlicích nebo Uherčicích.)

V období třicetileté války nechali loučtí premonstráti pro kostel sv. Mikuláše ulít další zvon tentokrát o váze 7 centýřů (přibližně 400 kg) a dolním průměru 87 cm. Jméno jeho tvůrce (tak jako u většiny starých mikulášských zvonů) není známo. Zato se z nápisu na zvonu dozvídáme přesné datum jeho ulití.

Koruna zvonu se skládá z šesti hladkých uch. Na okraji čepce se mezi linkami nachází drobný ornament ve formě stylizovaných lilí. Pod ním pak obíhá dvouřádkový nápis uzavřený mezi linky a psaný kapitálou: „+ IN HONOREM OMNIPOTENTIS DEI ET SANCTI NICOLAI ZNOYMENSIVM PATRONI / FVSA SVM ANNO MDCXXX DIE Z9 MENSIS IVLY +“ (V překladu: Ke cti všemohoucího Boha a sv. Mikuláše, patrona Znojemčanů jsem byl ulit v roce 1630, 29. dne měsíce července.)

Pod nápisem se nachází tři zdržené linky. Tělo zvonu zdobí dva malé oválné značky: šachovaná orlice (zřejmě znak města Znojma) a půlená svatováclavská orlice s písmenem W (znak louckého opatství) a také stejným ornamentem jako na čepci zdobený kříž stojící na třech stupních a překřížená břevna ve tvaru písmene X (pravděpodobně zvonářova značka). Přejichod k věnci je oddělen pětícími linkami, tři linky se nachází také při dolním okraji věnce.

Tento zvon byl ušetřen rekvizice za I. světové války, během té druhé byl ale zabaven. Válku sice přečkal, zpět se ale vrátil prasklý a přes provedené svaření zůstal nefunkční. Při opravě věže v roce 1994 byl sňat, po nějakou dobu byl vystaven v kostele a dnes je deponován ve věži.

Znak louckého opatství na zvonu z roku 1630.

V roce 1702 byl pro kostel ulit malý barokní zvon vážící přibližně 50 kg. Na zvonu se nacházel mezi linkami a ornamentálním

reliéfem nápis: „Mater misericordiae – Anno 1702“ (v překladu: Matka milosrdenství – léta 1702) a vyobrazení Panny Marie s Ježíškem v ozdobné kartuši. Zvon byl opatřen korunou s šesti hladkými uchy, na přechodu k věnci pak trojicí linek. Používán byl zřejmě jako umíráček.

Podle výkazu zvonů z I. světové války se na věži nacházel ještě jeden malý zvon o váze okolo 25 kg s nápisem uzavřeným mezi linky: „Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum – Jesus“. Zvon byl zakončen menší korunou s šesti hladkými uchy. Na zvonu nebylo uvedeno ani datum zhotovení ani žádné vyobrazení. Dvojice linek se nacházela na přechodu k věnci a také na dolním okraji věnce. Zvon sloužil zřejmě jako sanktusníček. Oba malé zvony podlely rekvizici během I. světové války.

Kostel sv. Mikuláše býval nad chórem opatřen barokní sanktusníkovou věžičkou, v které visel zvon, na nějž se zvonilo během mše svaté při pozdvihování (po proměňování chleba a vína). Podle toho býval takový zvon někdy označován jako pozdvihováček (německy Wandlungsglocke), častěji však jako sanktusník nebo sanktusníček (používal se totiž rovněž při zpěvu Sanctus). Na zvon se zvonilo přímo v kostele taháním za lano protažené otvorem ve stropu do presbytáře.

K sanktusníčku od Svatého Mikuláše se váže jedna tragická událost, která se odehrála 3. května 1878. Toho dne se odebral tamější kostelník Franz Hagen na sanktusníkovou věžičku, aby uchytil uvolněné zvo-

nové lano. Během práce stoupl na okraj věžičky, přepadla ho závrať a zřítíl se dolů. Dopadl před budovu fary, zlomil si vaz a zůstal na místě mrtvý. I s takovým nebezpečím bývala práce zvoníka spojená.

Sanktusníková věžička byla odstraněna během velké opravy kostela na začátku 20. století. Sanktusníček byl pak přenesen do východní věže vybudované ve čtyřicátých letech 19. století, ve které se nacházely i ostatní kostelní zvony.

Na konci listopadu 1916 byly čtyři zvony z kostela sv. Mikuláše rekvírovány pro válečné účely. 21. listopadu (shodou okolností v úmrtí den císaře Františka Josefa I.) bylo ještě naposledy všemi zvony zazvonoáno a následně se započalo s jejich snímáním. Mezi odebranými zvony byl i zvon vážící okolo 200 kg, který neobsahoval žádný nápis ani výzdobu (jednalo se zřejmě o nejstarší kostelní zvon). Tento a dva malé zvony byly spuštěny vnitřkem věže. Zvon z roku 1851 byl z věže shozen, při dopadu vyrazil do země poměrně velkou díru a rozlomil se na dva díly. Zabavené mikulášské zvony čekaly pod věží celé tři měsíce, než byly převezeny na znojmské nádraží a 24. února 1917 spolu s ostatními zvony ze znojmského děkanátu odvezeny do vídeňského Arsenálu a následně roztaveny. Zachovány zůstaly pouze největší zvon z roku 1442 a zvon z roku 1630.

Několik let po skončení I. světové války se započalo s obnovou svatomikulášských zvonů, o tom ale až příště.

Ondřej Lazárek

Postní almužna 2019

Ve Vaší farnosti/kostele či u svého duchovního si můžete vyzvednout skládací papírové postní schránky a to na 1. neděli postní (10. března 2019), případně i v průběhu postní doby. Doporučujeme toto postní snažení úspěšným odřeknutím si např. kávy, cigarety, zákusků, u dětí třeba sladkostí a dalších požitků, které nejsou pro život nezbytné. Každý tak po své zralé úvaze zhodnotí každý den, nakolik byl ve svém snažení a sebezáporu úspěšný a podle toho vloží svou almužnu do schránky.

Jak Postní almužna pomůže?

Výtěžek Postní almužny věnuje Oblastní charita Znojmo na léčbu vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině, kde dlouhodobě humanitárně pomáháme. Na Ukrajině nemají lidé možnost žádného zdravotního pojištění, a tak jsou nuceni sami nakoupit zdravotní materiál na operace či ošetření anebo plně hradit veškeré operace, léčebné a zdravotní služby. Tato země je v současné době navíc ještě zmítána válečným konfliktem a nepokoji. Bída

a chudoba v této zemi tak odebírá veškerou naději těmto vážně nemocným a umírajícím chudým dětem.

Kdy a kam mám po době postní přinést almužnu zpět?

Na Boží hod velikonoční (21. dubna 2019) nebo na 2. neděli velikonoční (28. dubna 2019) doneste papírovou schránku do kostela zpět, kde ji odevzdejte knězi, popřípadě ji můžete odevzdat přímo v sídle Oblastní charity Znojmo (Dolní Česká 1, II. patro, Znojmo). (Oblastní charita Znojmo)

Misijní jarmark o Noci kostelů

24.5.2019

V loňském roce se nám osvědčilo misijní jarmark spojit s další příjemnou akcí pro celé rodiny, s Nocí kostelů, proto se i letos na tuto akci chystáme. Náš tým bude v kostele sv. Michala prodávat opět výrobky různých dárců. Proto bych opět chtěla poprosit, jestli tvoříte do šuplíku a chcete něco věnovat na účely misijního jarmarku, budu ráda, když se zapojíte. Věci budu vybírat ve středu 22.5.2019 po večerní mši svaté u sv. Kříže. Netrvanlivé věci, sušenky apod. můžete přinést rovnou na místo. Začínáme v 18h. v kostele sv. Michala. Na odbyt jdou většinou dárkové věci a mlsání. Děkuji a těším se opět na spolupráci.

Gabriela Lazárková, tel. 775 160 751, a celý „jarmarkový“ tým

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Milí farníci a přátelé! Rád vás opět zdravím dvěma vtípky, které mne rozesmály. Snad rozesmějí i vás.

Manželé s tříletým synem se brodí přes řeku a voda je stále hlubší a hlubší.

Když už voda dosahuje tatínkovi po bradu, maminka se vyděsí: "Kde je náš Miša?"

Táta odpoví: "Neboj, jen klid. Pořád ho držím za ruku."

Kaplan Pavel se ptá malého Frantíka:

"Dal sis pro postní dobu nějaké předsevzetí?"

"Ano," odpoví Frantík. "Nedám vašemu psovi žádného buřta!"

Stálý úsměv na tváři i v srdci vám všem přeje o. Pavel

Ráda hraji v každém kostele

Dlouholetou stálicí mezi znojemskými varhaníky je paní Dita Türková, která svoji hrou doprovází nejen nedělní bohoslužby v kostele sv. Mikuláše.

Kdy jste poprvé sedla za varhany?

Za varhany jsem poprvé usedla na studiích konzervatoře v Brně v roce 1987, po mé konverzi, a do hry na tento „královský nástroj“ mě uvedl můj budoucí manžel. Bylo to při mši svaté v kostele sv. Jakuba v Boskovicích, kde Willi od svých 13 let působil jako varhaník a od 15 let jako vedoucí smíšeného chrámového sboru a mládežnické kytarové scholy. Jako věřící studenti jsme zde měli s řadou našich spolužáků z konzervatoře skvělé duchovní zázemí díky místnímu faráři Františku Jindrovi. Tento výjimečný člověk, kněz, pétépák a výborný hudebník Williho připravoval na talentovou zkoušku na konzervatoř a byl také jeho prvním učitelem varhan. Willi mi pak upravil doprovody do notového sešitu k ordináriu pátera Karla Břízy, včetně Otčenáše pátera Olejníka, které používám dodnes.

Kde ráda hrajete?

Mohu říci, že ráda hraji v každém kostele a každé varhany jsou pro mě něčím výjimečné. Nejčastěji však je to na bohoslužbách u sv. Mikuláše v neděli, ve středu u kapucínů, v pátek u sv. Kříže. Příležitostně hrávám také u sv. Michala, kde jsou var-

hany s krásnou barvou rejstříků, které obdivují i profesionální varhaníci. Líbí se mi i varhany v Louce, kde hrávám u příležitosti výroční vzpomínkové mše za oběti totality 17. listopadu, v kostele Navštívení Panny Marie v Lechovicích při hlavní pouti 1. neděle v červenci. Manžel jako jáhen občas zastupuje kněze a slouží bohoslužby slova v některých obcích na Znojemsku, zpravidla s ním jezdím jako varhanice. Takto jsem hrála v Mramotících, Lechovicích, Božicích, v Hrádku a jinde. Každoročně jezdíme k sestřím boromejkám do Města Albrechtice v Jeseníkách, kde si konáme společnou duchovní obnovu, Willi jáhnuje a já hraji při všech bohoslužbách v kapli kláštera (ranní mše, odpolední svátostné požehnání, večerní nešpory a kompletář).

Vaše oblíbená píseň, skladba, autor?

Líbí se mi většina písní z Kancionálu, z mešních mám oblíbenou píseň Hospodine, všech věcí Pane (514) a Jako dítky k Otci svému (515), k Pánu Ježíši mám ráda Andělský chlebe (701), z mariánských asi nejvíce Matko přesvatá (808), Zdravas hvězdo spanilá (816) z postních Ó hlavo Těla církve (321) a Před tvou tvář (322). Miluji většinu adventních i vánočních písní. Každá píseň je něčím krásná, výjimečná... Mám ráda ordinárium Petra Ebena (504), s velkou chutí hraji ordinárium blízkého rodinného přítele Zdeňka Pololánka (505), který složil též nádherné žalmy, jež v posledních letech každou neděli schola u sv. Mikuláše při bohoslužbách zpívá. Mým oblíbeným skladatelem je J. S. Bach. Některé jeho klavírní skladby jsem pochopila, až jsem si je zahrála na varhany. Jsou však i chvíle, hlavně na konci školního roku a často i po příchodu z hudební školy, kdy je pro mne „nejkrásnější hudbou“ ticho.

Co Vám varhanečnické přináší?

V poslední době jen samou radost. Hra na varhany se stala jakousi mou životní potřebou, zároveň je mojí modlitbou a navíc mě to baví. Musím však mít od manžela připravený lísteček, na kterém je napsáno, jakou mám hrát píseň, ordinárium, žalm, co dát třeba ke sv. přijímání, na závěr nebo k adoraci... A nesmím někde zapomenout noty a ten lísteček! Pak jsem úplně klidná. ☺

Je něco, co Vás na hraní štve?

Když se třeba zasekne píšťala a varhany „zlobí“ a já nevím, co s tím. U sv. Mikuláše bývá v zimě pořádně chladno, ale díky teplometu se to dá vydržet.

Učíte hru na klavír, co Vás na tom těší?

Mám radost z dětí, které hra na klavír baví, a mohu říci, že mám na ně celkem štěstí! Raduji se, když se dětem podaří pěkně zahrát na vystoupení. Nejvíce mě těší, když mi bývalí žáci řeknou po letech, co ukončili vzdělávání na hudební škole, že je to ke klavíru stále táhne a rádi si zahrají, třeba jen tak pro radost. Je hezké, že už začínám učit i děti svých bývalých žáků. Kromě výuky klavíru rovněž doprovázím různé nástroje – housle, trubku, flétnu, zpěv. Řadu let jsem účinkovala se Znojemským komorním orchestrem na varhany a digitální cembalo.

Co byste jinak ráda dělala a jak jste se k povolání učitelky klavíru dostala?

Mohu říci, že jiné zaměstnání by mě tolik nenaplnovalo. Dřív jsem uvažovala o zvěrolékaře nebo lékaře. Po svých zkušenos-tech s léky (ráda studuji příbalové letáčky) by mě snad ještě bavilo pracovat v lékárně. Nejstarší dcera Alžběta se zabývá výzkumem léků přes počítače, a tak se mi to svým způsobem také splnilo... Dodnes si pamatuji, že mě v mých devíti letech tatínek postavil před nástěnkou, kde bylo napsáno, že se otevřela pobočka hudební školy v Bítově, a zeptal se mě, na co chci hrát, jestli na klavír či housle. A já okamžitě řekla klavír. Mým prvním učitelem klavíru se stal Ladislav Pospíchal, který jezdil do Bítova (na kole!) jednou za týden učit. Dnes je mým kolegou na ZUŠ a zároveň ve varhanečnické službě. Mým dalším učitelem byl pan Josef Fukal. Jemu vděčím za to, že mě poslal do LŠU ve Znojmě, kde jsem od 5. třídy ZŠ začala chodit k paní učitelce Zdeňce Bartoškové. Jako hluboce věřící doprovázela na varhany sbor v kostele sv. Kříže v době náboženské nesvobody před rokem 1989. V paměti mi utkvělo, jak mi před talentovými zkouškami na konzervatoř a důležitými vystoupeními dávala křížek na čelo. Cesty Páně jsou opravdu nevyzpytatelné...

Je mezi hrou na klavír a na varhany velký rozdíl?

Rozdíl je především v úhozu. Klavír je strunný klávesový nástroj, tón se tvoří úhozem od kláves, které ovládají kladívka, jež rozezvučí struny, a tak můžeme ovládat sílu tónu. Ač mají varhany také klávesy, tón zde tvoří vzduch vhnáný do píšťal. Barevnost hry ovládáme volbou různých rejstříků. Na rozdíl od klavíru se zde hraje také nohama na pedálovou klávesnici.

Vychováváte také mladé varhaníky?

Výchovu varhaníků jsem přenechala spíše svému manželovi, i když každý varhaník by měl mít klavírní základ, takže ten základ jim ráda poskytuji! Osobně jsem pyšná na své dva žáky, které jsem na klavír učila.

Dita Türková u svatomikulášských varhan. | Foto archiv respondentky

Prvním je MUDr. Dominik Blaha, kterého jsem měla vytipovaného ke studiu na konzervatoř. Dominik mi však řekl ve svých asi 13 letech, že bude lékařem a také se mu to povedlo. A dnes mě léčí jako můj obvodní lékař a je velice pečlivý a důsledný. Ještěže jsem ho tenkrát nepřesvědčila! Další je Marta Entlerová, kterou jsem na klavír vedla asi od jejich 8 let, a která to se mnou vydržela až do svého absolutoria prvního i druhého stupně studia, celkem tedy 11 roků. Jsem ráda, že Martičku uchvátila hra na varhany. A dnes se střídáme s ostatními varhaníky zvláště u sv. Kříže. Občas vypořádám i s výukou varhan na vzdělávacích kurzech, které na různých místech diecéze pořádá Musica sacra a které můj manžel s pověřením otce biskupa vede. V těchto kurzech, ale i ve varhanické službě je nám neocenitelnou pomocnicí naše dlouholetá kamarádka Svatka Baráková, které jsme za mnoho vděčni.

Váš manžel je také hudebník, jak se vám daří skloubit hudbu a manželství?

Ano, myslím, že daří. Celé naše manželství proniká hudba, skrze její studium, jak jsem již výše uvedla, jsme se i seznámili. Williho

hlavní obor na konzervatoři byl fagot a já ho doprovázela na klavír. A je to opět hudba, jíž se snažíme především sloužit Bohu. Naše děti tento dar po nás také zdědily a všechny tři chodily do hudebky. Alžběta se učila na flétničku a na klasickou kytaru, Natálie na flétničku, klavír a jeden rok studovala varhany na konzervatoři v Brně. Mimoto obě dcery od malička zpívaly a hrály ve škole. Syn Willi se učil hrát na zobcovou flétnu a trubku, také zpívá a hraje na kytaru, což dodnes uplatňuje ve své kapele. Hudba je tedy neodmyslitelnou součástí naší rodiny!

Na varhany hrajete už dlouho. Mění se něco v průběhu let?

Moje hraní prošlo samozřejmě určitou proměnou. Víím jistě, že jinak jsem hrála, když jsem byla mladá – to jsem měla ten klavírní úhoz. Jinak a trochu roztržitěji jsem hrála, když jsem měla malé děti. Člověk se musí naučit hodně soustředit a dlouholetá praxe je nepostradatelná. Jsem typ varhaníka, který se rád opírá o noty, z paměti nehraje ráda. Nedělá mi problém zahrát některá preludia a písně rovnou z not bez předchozího nácviku. Takže jsem

velmi vděčná za sešity preludií ke všem písním z kancionálu, které vydala Musica sacra.

Co byste vzkázala případným budoucím varhaníkům?

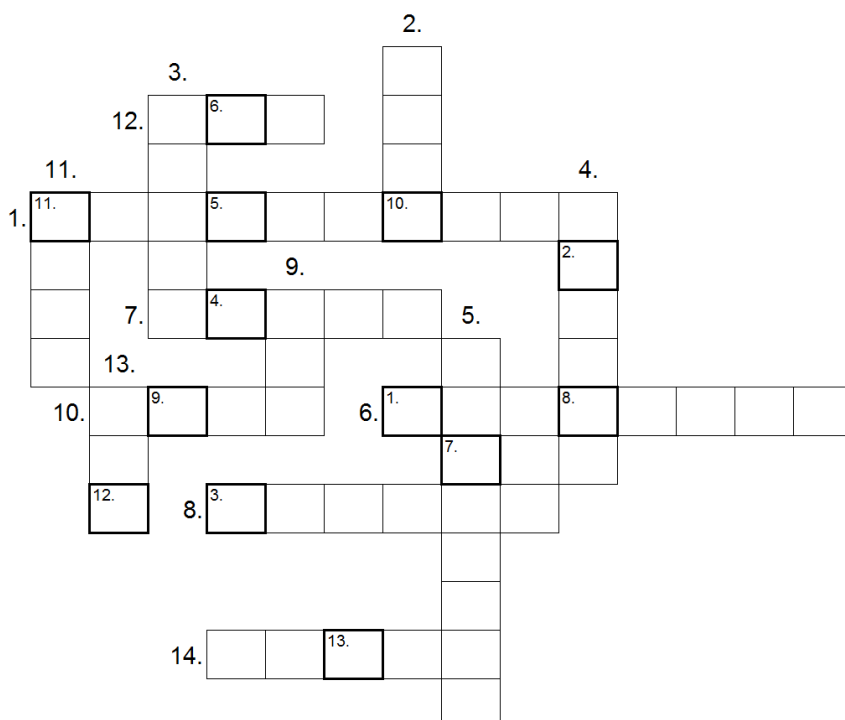
Hraní na varhany je krásnou, ale také zodpovědnou, zavazující a občas náročnou službou Bohu a lidem. Buďte vděční Pánu za dar hudby.

za rozhovor děkuje Eliška Juráková

Dita Türková

Pocházím z Bítova. Vystudovala jsem Konzervatoř v Brně – obor hra na klavír, živím se jako učitelka klavíru na ZUŠ ve Znojmě. Mimoto hrávám při bohoslužbách ve znojemských kostelích. Můj manžel, jáhen Willi Türk, pochází z Boskovic. Seznámili jsme se na konzervatoři v Brně, máme tři děti: Alžbětu (25 let), Williho (23 let) a Natálii (21 let), která hraje na bohoslužbách na varhany, poslední rok a půl až v australském Melbourne, kde momentálně se svým manželem žije a pracuje.

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farišáci, farišťačky a fariščaťata!

Delší dobu jsme tu neměli nějakou tu křížovku, tak jsme pro vás jednu připravili. Doufám, že se v té záplavě čísel a čísílek neztratíte a správně vylustíte dokončení tohoto vtipu:

Vaši PaKLiCi

Ona nechápe, že mít děti je pro mě brzy.

Já prostě nejsem morálně připraven koupit si Kinder vajíčko a pak...

1. Den přísného postu
2. Liturgická barva velikonoční doby
3. Pašijová postava
4. Zpěvné zvíře pašijových her
5. Žíla
6. Symbol Ducha Svatého
7. Hmota na mazanec
8. Den vzkříšení
9. Otcův kluk
10. Ráj
11. Nápoj z révy
12. Tělní tekutina
13. Pramátí
14. Cedron je

110 let od svatořečení pekařského učně ze Znojma

20. května letošního roku si připomeneme 110 let od svatořečení sv. Klementa Maria Hofbauera, který se narodil v česko-německé rodině v Tasovicích, kde při křtu získal jméno Jan. Ve Znojmě se učil pekařskému řemeslu v pekárně mistra Dobeše a později v louckém klášteru pracoval jako pekař a navštěvoval klášterní školu zdejších premonstrátů. Dlouhá a složitá cesta ke kněžství a řeholnímu životu a následná horlivá apoštolská činnost ho zavedly do mnoha evropských zemí; působil na území dnešního Česka, Rakouska, Polska, Itálie, Německa a Švýcarska.

Klement Maria Hofbauer byl svatořečen 20. května 1909 papežem Piem X. v Římě. Slavnosti se zúčastnili oba moravští biskupové – arcibiskup olomoucký František Bauer a biskup brněnský Pavel Huyn – a okolo tři sta poutníků z Moravy v čele se zemským hejtnanem hrabětem Ottem Serenyem. Program pouti zahrnoval návštěvu basiliky sv. Petra ve Vatikánu, kostela sv. Vavřince a kostela sv. Klimenta, kde jsou uchovávány ostatky svatého papeže Klimenta, které do Říma přinesli sv. Cyril a Metoděj. 19. května se Moravané zúčastnili audience u Svatého Otce, který všechny poutníky obešel a na pozdrav olomouckého arcibiskupa odpověděl: „Děkuji vám, ctihodný bratře, za city tak něžné přítulnosti ku Stolici apoštolské a k mé osobě, jak jste projevíli poutí z Moravy vypravenou ku svatořečení muže, který po sv. Cyrillu a Methodu nejvíce vzbuzuje víru v srdcích vašich – bl. Klementa Maria Hofbauera. Děkuji vám za vaše city a přeji si, aby víru vaši Bůh odměnil. V ráji – kdež pouta rodinná se nikterak neruší, – máte světce, který dýchal prvními zdrych vašich krajů; ten bude se přimlouvati za vás. Přeji vám i sobě, bobří synové Moravy, abyste se drželi stolice římské pod ochranou svého krajana, který vám bude pomáhati v potřebách a vy vždy najdete té pomoci, budete-li srdce míti rozšířené... (podle týdeníku Ochrana).“ Poutníci na závěr setkání zazpívali českou papežskou hymnu a její překlad do italštiny Svatému Otcovi věnovali.

Ve čtvrtek 20. května 1909 o slavnosti Nanebevstoupení Páně pak ve Vatikánu v polosoukromé konzistoři za účasti 22 kardinálů a okolo 100 biskupů proběhlo vlastní prohlášení Klementa Hofbauera za svatého.

Na začátku roku 1910 byl nový světec na žádost brněnského biskupa ustanoven papežským nařízením za spolupatrona brněnské diecése. Jeho svátek se slavil 15. března ve výroční den jeho úmrtí.

Přesně rok po svatořečení, tedy v neděli 20. května 1910, byla ve Znojmě zásluhou farního úřadu u kostela sv. Mikuláše instalována na Wokřinův dům na dnešním Václavském náměstí č. 3, tedy na místě, kde se

tři roky učil dospívající Jan Hofbauer pekařskému řemeslu, pamětní deska. Oslava byla zahájena v 10 hodin slavnostním procesím od Svatého Mikuláše. Na zaplněném náměstí měl promluvu rektor vídeňské redemptoristické koleje P. Wilhem Januschek (dnes sám kandidát blahorečení) o světcově životě, poté následovalo odhalení pamětní desky, Te Deum, průvod zpět do kostela a slavnostní bohoslužba. Celá oslava byla zakončena májovou pobožností v sedm hodin večer.

Na černé mramorové desce vyhotovené místním pozlaccovačem Retzerem a instalované nad průjezd domu se nacházel německý nápis; v překladu: *V tomto domě se v letech 1767–1770 pekařskému řemeslu vyučil sv. Klement Maria Hofbauer, kněz kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (narozen v Tasovicích 1751, zemřel 1820).*

Odhalení pamětní desky se zúčastnili čelní regionální představitelé: starosta Jindřich Homma, místopředseda rady okresního hejtmanství Karel Werner, prezident okresního soudu Filip rytíř von Paumgarten a státní návladní Artur Köller.

Oslava proběhla jen v němčině a ačkoli měla pouze náboženský charakter, neobešla se bez kontroverzí. Wokřinův dům byl slavnostně ozdoben prapory papežských a císařských vlajek, těsně před zahájením slavnosti byl ale na jeho průčelí vyvěšen i velkoněmecký prapor, což v tehdejší národnostně rozjitřené době vyvolalo nevoli u českého obecnictva. Na česko-německý světcův původ jakoby se zapomnělo. Pamětní deska byla odstraněna pravděpodobně po II. světové válce.

V roce 2001 byla z popudu německého sdružení Ackermann-Gemeinde vytvořena nová, tentokrát bronzová pamětní deska, která nese světcův portrét a nápis v němčině a češtině: *V tomto domě se učil pekařem svatý Clemens Maria Hofbauer redemptorista, apoštol Varšavy a Vídně. Na paměť 250. výročí narození velkého Evropana a vzoru česko-německé pospolitosti. 2001. Město Znojmo. Ackermann-Gemeinde, München.*

Slavnostní odhalení nové desky se konalo 25. listopadu 2001 v budově Znojmské Besedy. Náklady na zhotovení uhradila z poloviny Ackermann-Gemeinde a z poloviny město Znojmo. Na stejné místo jako její předchůdkyně byla z důvodu rekonstrukce objektu „Hofbauerovy pekárny“ (nově penzionu Austis) přemístěna až dodatečně v roce 2004. Noví majitelé objektu změnili v roce 2017 jeho název na hotel Clemar a není jisté bez zajímavosti, že nový název je odvozen z Hofbauerova řádového jména Clemens Maria.

Svatého Klementa ve Znojmě připomínají zejména jeho vyobrazení v kostele sv. Mikuláše a sv. Václava v Louce a světcova socha v areálu Louckého kláštera pořízená v roce 2009, kdy se připomínalo 100. výro-

„Znojmský sv. Kryštof.“ Návrh vitráže pro kostel sv. Prokopa v Únanově od znojmského malíře Oskara Pafky z roku 1933. Vyobrazení odkazuje na příběh z Hofbauerova života, kdy jako fyzicky zdatný pekařský učeň roznášel po Znojmě pečivo a přitom na ramennou nosil malého pekařova synka. Lidé mu přezdívali Kryštof, protože jim připomínal sv. Kryštofa, který podle legendy přenesl malého Ježíška přes rozvodněnou řeku.

čí Hofbauerovy kanonizace. Sv. Klementu byl rovněž zasvěcen jeden z nových zvonů pořízených v roce 1925 pro mikulášský kostel. Ten se však nedochoval, protože byl zničen během II. světové války.

Je jisté politováníhodné, že žádná ze znojmských ulic a náměstí, kterými sv. Klement krácel, dodnes nenesou jeho jméno. Veřejný prostor v centru našeho města tak s výjimkou pamětní desky zůstává bez připomínky na osobnost, která dalece překročila hranice našeho regionu a kterou můžeme právem považovat za velkého Evropana.

Příští rok si budeme připomínat 200 let od smrti tohoto našeho světce, a tak se už dnes můžeme zamýšlet nad tím, jak toto významné jubileum vhodně oslavíme.

Ondřej Lazárek

Rozloučení se sestrou Tadeou

Je to tři a půl roku, co do Znojma ze slovenské komunity sester Nejsvětějšího Spasitele přišla sestra Tadea Popadičová. Vykonávala zde službu představené a zároveň pečovala v oblastní charitě o nemocné, staré a potřebné lidi. Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele je apoštolsky činné řeholní společenství, které v duchu své zakladatelky blahoslavené Alfonzy Marie Eppingerové usiluje, dát lidem zakusit Boží lásku, konkrétně skrze službu péče o nemocné, staré a osamělé lidi, ve výchovatelské činnosti, ve vzdělávání, v sociální a pastorační službě, jako i v různých oblastech činnosti pro lidi v jakékoli nouzi. Sestra Tadea 15. března vstoupila do kontemplativní komunity sester trapistek, jejichž klášter „Naší Paní nad Vltavou“ se nachází v Poličanech u Prahy. Sestry trapistky přišly do České republiky před 12 lety s vědomím misijního úkolu vyprošovat od Boha obrácení a spásu pro každého člověka. Tomu také odpovídá život členek poličanské komunity, které se řídí heslem *Ora et labora* (modli se a pracuj). Žijí tedy prostým životem kontemplativních sester podle řehole sv. Benedikta a podle cisterciácko-trapistického charismatu, kdy střídají liturgické chórové modlitby s manuální prací. Každý klášter trapistického řádu si totiž podle tradice vydělává na živobytí prací vlastních rukou.

Těsně před odchodem jsem sestře Tadee položila pár otázek.

Sestro Tadeo, odcházíš do kláštera sester trapistek. Co Tě k tomuto rozhodnutí vedlo?

Túžba žít viac v tichu, v ústraní a v modlitbe. Niekedy sa človek ide aj roztrhať v práci a stále má pocit, že je to málo. Nadobúdam presvedčenie, že na kolenách sa dá urobiť omnoho viac.....i keď to nevidno ☺.

Předcházelo Tvému rozhodnutí nějaké období hledání?

Samozrejme, toto rozhodnutie neprišlo hneď. Predchádzalo tomu niekoľkoročné uvažovanie a rozlišovanie, kým dozrel tento čas.

Udělalasi nějakou zkušenost, která Tě utvrdila, že tam je nyní Tvoje místo?

Skúsenosť pre takéto rozhodnutie je potrebná, preto som absolvovala v januári „skúšobnú dobu“, teda prežila som istý čas v komunite sestier trapistek.

Jak dlouho jsi v klášteře Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele působila a kde všude?

Do kláštera som vstúpila pred 25 rokmi. Posobila som v Kláštore pod Znievom, v Rozhanovciach, krátko v Kysuckom Novom Meste, a v Banskej Bystrici, odkiaľ som bola preložená do Znojma.

Je to komplikované přestoupit z jednoho řeholního společenství do druhého?

Všetko by malo byť podľa Kodexu kanonického práva a pravidiel reholí, odkiaľ a kam sa prestupuje.

Jak toto Tvé rozhodnutí přijala komunita sester Spasitelek?

...asi s nemalým překvapením.

Kdo převezme Tvoji dosavadní službu představené?

Túto službu prevzala spolusestra z komunity sr Serafína.

Za co jsi nejvíce vděčná Kongregaci sester Spasitelek?

Počas rokov prežitých v tejto Kongregácii som mala možnosť spoznať pár starších sestier, ktoré mi boli povzbudením v modlitbe, sesterských vzťahoch a prežívaním svojho vzťahu s Bohom. Boli to pre mňa vzácne duše, za ktoré som vďačná.

Sestro Tadeo, děkujeme Ti za vše dobré, co jsi ve Znojme vykonala pro Boha a pro lidi, se kterými ses setkávala. Vyprošujeme Ti na další duchovní cestu Milost Boží a hlubší sjednocení s Bohem.

ptala se Marie Lazárková

Sestra Tadea (vlevo) s novou představenou znojmských spasitelek sestrou Serafínou.

KLAS na návštěvě u sester sv. Hedviky v Břežanech

S prosbou o zprostředkování této návštěvy jsem se obrátila na sestru Františku, naši znojmskou rodačku. Díky ní jsme prožili milé, srdečné a obohacující dopoledne. Dozvěděli jsme se o spiritualitě a historii založení Kongregace sester sv. Hedviky. Od

svého počátku je Kongregace zaměřena na křesťanskou výchovu a vzdělávání dětí a mládeže, zvláště se ujímá dětí se zdravotním a sociálním znevýhodněním a pečuje o staré a nemocné lidi. Hlavní patronkou Kongregace je sv. Hedvika Slezská, která na přelomu 12. a 13. století podala ve Slezsku krásný příklad milosrdenství.

Zámek v Břežanech koupila Česká provincie v roce 1926. Také zde sestry brzy zahájily svou činnost: vedly domov pro osoby se zdravotním postižením, mateřskou školu, vyučovaly ručním pracím a hudbě, rovněž zde probíhaly exercicie.

Pak si sestry prožily těžkou dobu totality – dům jim byl bez náhrady vyvlastněn a sestry byly ze zámku vypovězeny. V revolučním roce, kdy nastala svoboda, byl

Kongregaci provinční dům v Břežanech navrácen v restitucích. Proběhla náročná přestavba a sestry navázaly na svoje předchozí činnosti.

A jak žijí obyvatelé Domova v současné době, jsme mohli vidět při jeho prohlídce se sestrou Františkou. Sestrám se podařilo vytvořit jeho obyvatelům příjemné, velmi vkusné a účelné domácí prostředí pro bydlení a současně v přilehlých hospodářských budovách zázemí pro výuku a zájmovou činnost.

Na závěr jsme se pomodlili litanie ke sv. Hedvice. Rozloučili jsme se s vděčností a s díky za čas, který, jak řekla sestra Františka, „svým milým Znojmkům ráda věnovala.“

Sestrám sv. Hedviky patří náš hluboký obdiv a úcta.

Hedvika Šplíchalová

Stalo se – krátce

Biskup Cikrle byl jmenován před devětadvaceti lety

Brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle byl jmenován třináctým diecézním biskupem 14. února 1990 papežem Janem Pavlem II. ve svých čtyřiceti třech letech. Biskupské svěcení přijal v katedrále sv. Petra a Pavla 31. března 1990. Stává se tak nejdéle sloužícím sídlením biskupem v dějinách brněnské diecéze od jejího založení v roce 1777. (www.biskupstvi.cz)

Hmyzí karneval v Louce

Zprávy z posledních měsíců o celosvětovém rapidním úbytku hmyzu se minimálně ve Znojmě ukázaly jako nepodložené. Sestra Timotea jako krásný motýl a otec Ladislav jako pracovitý Ferda mravenec v doprovodu zbožné kudlanky nábožné.

Obliba dětského karnevalu na faře v Louce roste. Letos se účastnilo 47 dětí. Loucká fara se tentokrát hemžila hmyzem. Hlavní hostitel, který všechno zná a všemu rozumí, otec Marian alias brouk Pytlík, přivítal ostatní hmyzáky v neděli 3. března. Ani ostatní duchovní se hmyzu neštíteli - sestra Timotea zářila jako motýl a otec Ladislav s dětmi pracoval jako Ferda mravenec. Vše proběhlo pod odborným dozorem entomologa z Národního parku Podyjí. Děti, respektive jejich rodiče, si daly na maskách záležet. Mezi holkami převládaly berušky, včelky a motýlci, ale nejlepší masku vyhrála moucha. Další oceněný hmyzí převlek byl komár a brouk v hlavě. Na karnevalu jste mohli potkat roháče, mravence, pavouky, ruměnici pospolnou, motýla Emanuela, mucholapku, blechu, kudlanku nábožnou, hovnivála, světlušku, přerostlé čmeláky anebo stonožku. Všem, co se na karnevalu podíleli, moc děkujeme. (Eliška Juráková)

Mše svatá u oltáře Panny Marie

9. března v 10 hodin dopoledne se v kostele Nalezení sv. Kříže sloužila mše svatá v půli kostela. Hlavní oltář a přední lavice byly prázdné. Slavnostní mše byla sloužena na oltáři pod zázračným obrazem Panny Marie Pomocnice křesťanů. Úmyslem bylo poděkovat Panně Marii za vyslyšené prosby a zázračná uzdravení s prosbou o její

ochranu a pomoc. Otec Petr Rössler sloužil mši v latině čelem k oltáři. Mše začala promluvou, která byla samozřejmě v češtině. Jsem ráda, že je v kostele obraz, u kterého se mnoha lidem dostalo vyslyšení. Myslím, že je důležité Boha prosit o zázraky a taky za ně děkovat. (Eliška Juráková)

Duchovní obnova pro ženy

50 žen se 16. března sešlo v sále dominikánského kláštera k duchovní obnově. Obnovu vedl otec Pavel Lacina, který působí v Pozořicích. Otec Pavel ve svých promluvách mluvil hlavně o vztazích, o jejich důležitosti, péči o ně a o jejich různých podobách. Na obnově jsem seděla vzadu s kamarádkou, která hned na začátku vytáhla notes s nápisem "Chytré myšlenky". Přišlo mi to jako skvělý nápad a já si z obnovy do svého pomyslného notesu zapsala "Bůh je lepší než čokoláda". Otec Pavel vyprávěl, že jednou potkal mládežníky, kteří končili kurz animátorů. Skupinka měla na tričkách nápis "Bůh je lepší než čokoláda". Z mnoha krásných a hlubokých myšlenek jsem si zapamatovala tuto. (Eliška Juráková)

Zpovědní kape posilovnou!

Všechny děti jsou během kázání na desáté mši svaté v kostele sv. Kříže srdečně zvány do nově otevřeného Duchovního fitness centra! Postní výzva je zaměřená na posilování srdečního svalu, protože chceme, aby srdce bylo ve vynikající kondici a mohly z něj vycházet pouze dobré skutky. Jak na to? Důmyslně vypracovaný šestitýdenní kondiční plán se v každé lekci věnuje posilování vždy jedné části těla. Ve výsledku totiž znamená posílení celé tělo především silné a posílené srdce. Za sebou máme lekce posilování nohou (udělej 10 dřepů, zaběhni na návštěvu k babičce, skoč do obchodu), posilování jazyka (pomodli se, poděkuj, odřekni si sladkosti) i posilování rukou (zvedni závaží, uklid' si na stole). Čekají nás ještě velké výzvy k posílení uší, zad a očí. Tréninkového plánu se s chutí účastní i rodiče, i když některé úkoly jsou nad jejich síly (např. udělej tolik kliků, kolik je ti let). I přes některá obtížná zadání je však motivace stále velká, dokonce se zdá, že s každou lekcí roste. Jak by taky ne, trenéři hýří optimismem a nadšením a vše pozoruje a sílu dodává duchovní kouč největší, Pán Ježíš. Proto věřme, že na konci postní doby

získáme poctivým a usilovným tréninkem srdce posílené a připravené pomáhat všude tam, kde je třeba! (Petra Bláhová)

Sestry dominikánky budují nový klášter

V roce 2014, kdy znojemský kláštera a farnost sv. Kříže opustili bratři dominikáni, jsme se rovněž dozvěděli, že se k odchodu ze Znojma rozhodly i zdejší sestry dominikánky. Jejich novým domovem se má stát bývalý dominikánský klášter v Uherském Brodě. Ten aktuálně sestry opravují tak, aby lépe vyhovoval jejich kontemplativnímu způsobu života. Vybudování kláštera bude v první etapě, která zahrnuje rekonstrukci staré klášterní budovy, stát 40 mil. Kč bez DPH. Termín stěhování sester není zatím jasný, protože na dokončení první etapy stále chybí 20 %. Podrobně byl projekt nového kláštera popsán v příloze Katolického týdeníku č. 7. Bližší informace je možné se dočíst na: www.mnisky.op.cz (red)

Změny u sester spásitelek

Novou představenou znojenské komunity Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele se 18. února stala Sr. Serafína Feková. Nahradila sestru Tadeu Popadičovou, která odešla k sestrám trapistkám do Poličan. Sr. Serafína do Znojma přišla v červnu 2017 z Bratislavy a pracuje zde v Domově pro matky a otce v tísni na Hradišti. Znojmo z rozhodnutí řeholních představených k 6. dubnu také opouští sestra Timotea. Za její pastorační činnost ve Znojmě jí patří velké poděkování. (red)

DĚTI NEBE

Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně nabízí služby pro rodiče prožívající ztrátu dítěte v období před a po porodu pod názvem Děti nebe. Jedná se o individuální psychologické poradenství, o otevřenou podpůrnou skupinu a doprovázení v těžké životní situaci, a to prostřednictvím telefonické či osobní konzultace nebo jen tichou podporou. Programy jsou zdarma. Více informací a nabídku programů naleznete: www.crsp.cz

GOOD WAYS – NOVÝ PROJEKT PRO MLÁDEŽ

Sdružení Petrov, z. s. pořádá letos o prázdninách (19. – 26. 8. 2019) závod po měsících v Česku, během něhož účastníky čeká spousta výzev a úkolů. Cílem akce, která vychází z křesťanství a jeho hodnot, je vystoupit ze své komfortní zóny a zaměřit se i na potřeby druhých. Více informací o závodu na: www.goodways.cz

Velikonoční bohoslužby

kostel	Zelený čtvrtek (18.4.)	Velký pátek (19.4.)	Bílá sobota (20.4.)	Boží hod (21.4.)	Pondělí velikonoční (22.4.)
Sv. Mikuláš	16 h	16 h	18 h	10 h	9 h
Sv. Kříž	18 h	18 h	20 h	8 h	8 h, 10 h
Sv. Alžběta					11 h
Sv. Michal				18 h	18 h
Louka	18 h	18 h	21 h	8 h	8 h
Hradiště	19 h	19 h	20 h	10.30 h	10.30 h
Přímětice	18.30 h	18.30 h	20.30 h	9.30 h	9 h
Kuchařovice				8 h	7.30 h
Mramotice				9 h	
Havraníky				11.15 h	
Konice				-	
Popice				16 h	
Šatov				9.45 h	
Hnanice				-	
Únanov	18 h	18 h	20.30 h	8 h	8 h
Hl. Mašůvky	16.30 h	16.30 h	18 h	9.30 h	9.30 h
Plaveč					11.15 h

VÝROČÍ

Před 30 lety (19.4.1989) zemřel **R.D. JAN FORMÁNEK**. Narodil se v Brně 18.3.1923, vysvěcen 5.7.1949. Po dvou kaplanských místech od roku 1959 působil v duchovní službě ve Vrbovci, Chvalovicích a Dyjákovičkách, kde pobýval na faře až do své smrti. "Všichni, kdo žijete, chvalte Pána." Tak zní poslední odkaz pro nás. Byl našim otcem a rádcem. Je pohřben v Dyjákovičkách. U jeho hrobu stále nalézáme tu lásku, kdy s námi žil. (farníci z Dyjákoviček)

3. dubna oslaví 55. narozeniny **P. ANTONÍN KRASUCKÝ OP**, který v letech 1991-2001 působil nejdříve jako kaplan a posléze jako farář u kostela sv. Kříže. V současnosti je převorem dominikánského kláštera v Olomouci.

22. května uplyne 260 let (1759) od smrti **JIRÍHO ANTONÍNA HEINZE**, slavného barokního sochaře, který poslední roky svého života strávil jako bratr Klaudius v dominikánském klášteře ve Znojme. Zde je také v kryptě kostela pohřben. RIP

1. června uplyne 20 let od smrti **R.D. KARLA VOTOUPALA**, který v letech 1960-66 působil jako administrátor ve farnosti sv. Kříže. Narodil se v roce 1916 v Šeberově, na kněze byl vysvěcen v roce 1940 v Brně. Do Znojma přišel z Mikulovic a následně působil v Brně-Tuřanech a Brně-Králově Poli. RIP

Pravidelný program ve znojmských farnostech

Setkání katechumenů každou neděli v 9 h v sále kláštera u Sv. Kříže | **Mše sv. s programem pro děti** – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Adorace** – každý čtvrtek od 20 do 21 h u Sv. Mikuláše | **Setkání katechumenů** každou neděli v 9 h v sále u Sv. Kříže (začíná se 23.9.), opakování ve čtvrtek v 17 h u Sv. Mikuláše | **Setkání dětiček a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce; každé úterý v 18 h v přímětické hřbitovní kapli | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Příměticích | jednou za 14 dní v neděli v 19 h na faře v Příměticích – rozjímání nad Písmem | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h) | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici v přednáškovém sále (možnost přinést sv. přijímání na pokoj)

Kontakty na znojmské farnosti

Římskokatolická farnost u kostela sv. Mikuláše, Znojmo
Mikulášské náměstí 62/13, 669 02 Znojmo
Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo
Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo
duchovní správce: Mons. Jindřich Bartoš

tel.: 603 290 082, e-mail: jindrichbartos@seznam.cz
kaplan R.D. Ladislav Bublán
tel.: 605 186 648, e-mail: xbulano0@seznam.cz
kaplan R.D. Pavel Bublán
tel. 723 843 409, e-mail: pavelbublán@seznam.cz
web: www.farnostznojmo.cz

Římskokatolická farnost Znojmo – Louka
Loucká 3622/29, 671 81 Znojmo
duchovní správce: P. Marian Jiří Husek OPraem.
e-mail: info@farnostlouka.cz, tel.: 736 523 600
web: www.farnostlouka.cz

Římskokatolická farnost Přímětice
Prokopa Diviše 18/12, 669 04 Znojmo 4 – Přímětice
duchovní správce: R.D. Jindřich Čoupek
e-mail: farnostprimetice@seznam.cz
tel.: 722 752 154 – R.D. Marek Coufal
web: www.farnostprimetice.cz

Římskokatolická farnost Znojmo-Hradiště
Křížovnická 3071/26, 669 02 Znojmo
duchovní správce: P. Josef Hudec O. Cr., tel.: 732 586 126

Statistika za rok 2019

farnost	křty dětí	křty dospělých	svatby	pohřby
Sv. Mikuláš	105	8	35	76
Sv. Kříž				
Louka	7	-	2	
Přímětice	12		2	13

Kalendář akcí

5.4. Pá	ŽELEZNÝ POUTNÍK – postní pěší pouť (v noci z pátku na sobotu), začíná mší sv. v 18 h na Sv. Kopečku u Olomouce a končí mší sv. na Sv. Hostýně, ze Znojma pojedou autobus v 15 h na Sv. Kopeček, více na: zeleznypoutnik.cz
6.4.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Zn. v 17 h
7.4. Ne	postní koncert skupiny Mosty Znojmo v 16 h u Sv. Jana Kř., Černošské spirituály a postní rytmická duchovní hudba
11.4. Čt	setkání seniorů KLAS – Charita Znojmo, její činnost a pomoc na Ukrajině , sraz v 9.00 h na faře u sv. Kříže (animátor E. Adámek)
13.4. So	SETKÁNÍ MLÁDEŽE S OTCEM BISKUPEM v Brně na Petrově – pojedou autobus ze Znojma v 7.00 h z autobusového parkoviště U Lázní. Předpokládaný návrat do 18 h. Info o setkání na www.brno.signal.cz koncert sboru V. Nováka v 17 h ve Svatováclavské kapli
14.4. Ne	KVĚTNÁ NEDĚLE – mše sv. jako v neděli se svěcením ratolestí, křížové cesty : z Gránic na Hradiště v 15 h, v Hl. Mašůvkách na Kalvárii ve 14 h (začátek u kostela)
18.4. Čt	ZELENÝ ČTVRTEK – mše sv. viz předchozí strana, adorace u Sv. Kříže do 22 h
19.4. Pá	VELKÝ PÁTEK – den přísného postu, bohoslužby viz předchozí strana, „temné hodinky“ v 7 h v kapli sester dominikánek, křížové cesty : v Hl. Mašůvkách na Kalvárii v 15 h (začátek u kostela), v Mramotičích a v Kuchařovicích v 15 h, u Sv. Mikuláše v 15.30 h, z Gránic na Hradiště ve 21 h
20.4. So	BÍLÁ SOBOTA – „temné hodinky“ v 7 h v kapli sester dominikánek, soukromá adorace u Božího hrobu u Sv. Mikuláše a u Sv. Kříže od 8 h (dary u Božího hrobu na podporu kostelů ve Svaté zemi), vigilie vzkříšení u Sv. Mikuláše v 18 h, u Sv. Kříže ve 20 h se křtem dospělých
21.4. Ne	BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ – mše sv. viz předchozí strana MŠE SV. S PŘENOSEM NA ČT2 v 10 h u Sv. Mikuláše (u Sv. Kříže mše sv. pouze v 8 h, u Sv. Michala v 18 h, u Sv. Alžběty nebude), dopoledne svěcení pokrmů, sbírka na kapucínský klášter Te Deum ve 14.30 h v Únanově
22.4.	Velikonoční pondělí – mše sv. viz předchozí strana
24.4.	koncert Carmina Clara v 18 h u Sv. Alžběty
25.4. Čt	setkání seniorů KLAS – Valtice vlakem , prohlídka zámeckého areálu, odjezd z vlakového nádraží Znojmo v 9.00 hod
27.4. So	NÁRODNÍ POCHOD PRO ŽIVOT A RODINU v Praze – v 10:30 mše sv. v katedrále, od 12 h oběd a happening pro život v parku na Klárově, ve 14 h průvod Prahou k soše sv. Václava. P. Jindřich Čoupek organizuje již poněkolkáté výpravu auty. Je možno se hlásit na čísle 731 402 652.
28.4. Ne	pouť ke sv. Jiří ve Strachotičích v 15 h, požehnání opravených soch a křížů v obci VELIKONOČNÍ KONCERT Chrámového sboru Sv. Kříže a hostů (Souhlásky, Minima, Vokap, Mosty a Orchestr Znojemští hudebníci) v 15.30 h u Sv. Kříže
1.5. St	pěší pouť mužů v z Vranova n. Dyjí ke sv. Josefu do Jevišovic – z Vranova v 9.30 h, v Jevišovicích cca v 15.30 h, celkem 25 km
3.5.	první pátek – adorace a sv. zpověď od 15 u Sv. Kříže
4.5.	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Zn. v 17 h

9.5. Čt	setkání seniorů KLAS v 9 h na faře u sv. Kříže – Křesťanská nauka polopatě – Hřích a pád člověka (animátor M. Šoba)
10.5. Pá	společný koncert skupin Mosty a Vokap – v 18 h v sále dominikánského kláštera, černošské spirituály a rytmická duchovní hudba
19.5. Ne	sbírka na Charitu, měsíční modlitba v popické kapli v 15 h koncert skupiny z Evangelické církve v 16 h ve Svatováclavské kapli
23.5. Čt	setkání seniorů KLAS – návštěva Fatymu Vranov nad Dyjí , odjezd v 9 h od fary u Dominikánů
24.5. Pá	NOC KOSTELŮ – mše sv. v 17 h u sv. Kříže, od 18 h programy v kostelích, podrobný program na www.nockostelu.cz
30.5. Čt	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Kř., v 18 h u Sv. Kříže, v 18 h v Louce
1.6. So	měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma v 17 h
2.6. Ne	1. SV. PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ v 10 h u Sv. Kříže DĚTSKÝ DEN NA FAŘE V LOUCE od 15 h, zábavný program i občerstvení pro děti i s doprovodem

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY v postní době

kostel sv. Kříže – každý pátek v 16.30 h
kostel sv. Jana Kř. – každá středa a pátek v 7.30 h
kostel v Louce – každá neděle v 17 h
kostel na Hradišti – každou neděli po mši sv.
kostel sv. Mikuláše – o postních nedělích v 15 h:
31.3. vedou řeholní sestry, 7.4. vedou rodiče s dětmi

VELIKONOČNÍ SV. ZPOVĚĎ

kostel sv. Kříže – pátek 12.4. od 15 h do 18 h,
pondělí 15.4.–středa 17.4. od 16 h do 19 h
kostel v Louce – středa 17.4. od 17 h

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Kostel Nejsv. Trojice v Oblekovících-Bohumilicích – každý květnový čtvrtek v 17 h s modlitbou růžence
Znojmo-Hradiště – od 24.5. do 31.5. v Mariánské kapli: denně v 18 h modlitba sv. růžence, v 18.30 mše sv. a po ní májová pobožnost

DÍVČÍ SPOLČO Milé dívky školou povinné, chcete zažít dobrodružství plné zábavy a napětí? Chcete něco nového tvořit a učit se? Pak přijďte k nám na faru u kostela sv. Kříže. Kdy? Každou třetí sobotu v měsíci v 15.30 h. Čekají na Vás dvě hodiny plné zábavy, zpívání, vyrábění. Potkáte své kamarádky i mimo školní lavice hodin náboženství a s dalšími se můžete seznámit.

POUŤ DO MEDUGORJE od 7. 5. do 12. 5.

cena 3000 Kč (nezahrnuje ubytování a stravování), duchovní doprovod P. Ladislav Bublán, informace a přihlášky do 28. 2. u p. Jana Grosse (tel. 736 681 217, morava.gross@eznam.cz)

FARNÍ TÁBOR PRO VŠECHNY KLUKY A HOLKY

proběhne letos od 7. do 14. 8. 2019. Cena 700 Kč. Přihlašovat se můžete do konce května na: mikulas.masek@gmail.com (jméno dítěte, věk, kontakt na rodiče, alergie a jiné důležité informace) nebo na tel.: 603 821 523. Pro bližší info pište, volejte.

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 2/2019 vyšlo 29/3/2019 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. **Uzávěrka příštího čísla: 20. května 2019.**